

LADDERPUZZEL 88

Horizontaal:

1. prachtig — kleine dolk
2. vaartuis — plaatsgeest
3. pers. vhw. — waardebepaling — twee (in samenstellingen)
4. een — klap
5. Turkse eretitel — myth. figuur
6. hemelwater — landtong — rangtelwoord
7. tropische slingerplant — ver. der geal.
8. landen tot herstel en wederopbouw
9. voorzetsel — veldverricht
10. ius ver: van gording heeff — jongensman — prov. hoofdstad
11. karnepeder — getrek
12. vlaktemaat — meer (Duits)
13. muzieknot — iemand die verzoekschrift indient — oude muzieknot
14. meesjensnaam — meesjensnaam
15. naast — zoogdier

Verticaal:

1. bijna — ijkmaat
2. hevig — meener (Eng.)
3. monnikskleed — gesoten arbeiding — en volgende
4. een en ander — latwerk
5. stad in Italië — eilandengroep bij Schotland
6. vrut — plus — handelsmerk
7. armeting — deel v. d. voet
8. boom — voedsel
9. Grieks eiland — grote hoeveelheden
10. bosrod — niet aan — klaar (Eng.)
11. met kleine passjes lopen — knogtevas
12. geleiden — gebruikelijke betalingssternijn
13. bergplaats — betrappen — muzieknot
14. Ver. Staten v. Amerika — jongensnaam
15. droefgeestig — oudste

Voor onze bridders

Vrijdag 20 december a.s. zal weer de traditionele bridgetraverse worden gehouden, waarbij vele prijzen, bestaande uit wild e.d. te winnen zullen zijn. De aanvang is gesteld op 19.45 uur. U kunt zich vóór 18 december aannemen bij de heer Schaffers, portier Telco-gebouw of bij mej. Vos, afd. Public Relations. Inschrijfgeld f 2.— per paar, bij inschrijving te voldoen.

VACATURE

Op ons Gereedschapbureau is plaats voor een jonge Gereedschapstekenaar. Gevraagde opleiding:

U.T.S. en/of Avondtekenschool of P.B.N.A.-Gereedschapstekenaar of een dienovereenkomstige opleiding.

Schriftelijke sollicitaties inzenden aan afd. Arbeid t.a.v. hr Oosthoek.

Spreekuur O.R. Maanweg

10 DECEMBER 1957

1e pauze:

de heren Van de Velde-Haasdijk

2e pauze:

de heren Van der Plas-Laurier

Spreekuur O.R. Utrecht

Fabriek Abstedendijk.

13 DECEMBER 1957

1e pauze:

de heren Gosman-Kreeftmeyer

2e pauze:

de heren Zegers-Van Meersbergen

Voor onze klaverjassers

Onze klaverjasservereniging „VDH“ houdt traditiegetrouw woensdag 18 december a.s. een grote Kerstklaverjasswedstrijd. Zij die reeds eerder aan z'n wedstrijd hebben deelgenomen weten welke schitterende vleespijzen er te winnen zijn. En dat slechts voor de luttel som van f 1.— per koppel.

Wij raden u aan deze gezellige avond niet aan u en uw familieleden voorbij te laten gaan, want dan heeft u beslist iets gemist.

U kunt u van kaarten voorzien vanaf maandag a.s. in beide pauzes.

De aanvang van de wedstrijd is gesteld op 8 uur in de grote zaal van ons Ontspanningsgebouw.

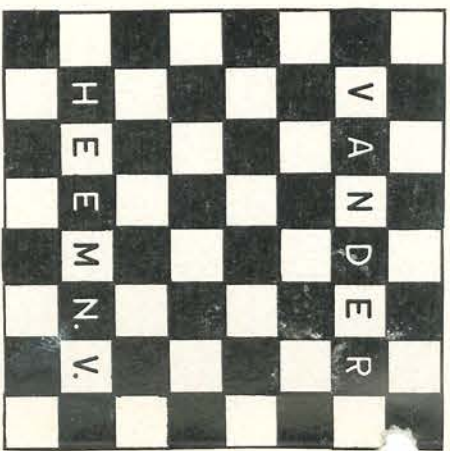
BOEKENKRING

In verband met de gestegen prijzen zal met ingang van 1 januari 1958 de contributie van boek- en tijdschriftenkringen verhoogd worden tot 40 cent per week of f 1,75 per maand.

VERVOLG VAN PAG. 1

In dit opzicht bestaat niet slecht bekend. Nee, alle Nederlanders moeten proberen anders te werken dan tot nu toe gebruikelijk was, waarmee wij bedoelen: voorkom nog meer dan vroeger materiaalverspilling. Jaat geen tijd ontbenut, ziet u een mogelijkheid om iets beter te doen, houdt die dan niet voor u, maar zorg dat anderen het te weten komen. Dit alles houdt in: werk zo efficiënt mogelijk.

Als wij op deze manier, ieder voor zich zelf en allen tezamen, zo de bestedingsbeperking aanpakken, dan zijn wij weer spoedig zover dat wij kunnen zeggen: Nederland heeft deze zaak even in orde gemaakt op echt Nederlands degelijke wijze. Wij kunnen „bestedingsbeperking“ nu wel weer uit onze woordenlijst schrappen.

PRIJSWINNAARS

Deze week gaan de prijzen naar mej. Van Esterik, Utrecht en mevr. Maansveld-Timmermans, afd. 6300.

Na 85 inzendingen behaalden zij resp. 94 en 93 punten. Eerstgenomde krijgt haar prijs (f 10.—) toegezonden, terwijl mevr. Maansveld deze kan afdalen bij mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

het V.D.H.-tje

PERSONELSORGaan van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijfabriek N.V.

Redacteur: C. Schrevel.
 Redactie-Adviescommissie: dr. Joh. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon, L. F. Laurier, drs C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Rooda.

HOE STAAN WIJ ERVOOR?

Als wij met deze „kop“ uw aandacht getrokken hebben en u dus eigenlijk zover hebben, dat u bij uzelf denkt: wat zou er aan de hand zijn, dat moet ik toch eens even nader lezen, dan hebben wij u waar wij u willen hebben: wij zullen u niet langer in onzekerheid laten, maar u in dit artikel met enkele voorbeelden iets vertellen over een onderwerp, waarbij wij allemaal betrokken zijn, namelijk de bestedingsbeperking. Hoe staan wij ervoor staat dus beslist niet alleen op Van der Heem N.V. en de Van der Heem-ers, maar op onze hele Nederlandse samenleving.

Waarom bestedingsbeperking.....?

.....omdat wij, populair gezegd, verder proberen te springen dan onze polsstok lang is.

Voor ons Nederlanders is het onmogelijk alles wat wij voor ons dagelijks leven, zoals wij dat gewend zijn, nodig hebben, te fabriceren in ons eigen land. Een aantal goederen en grondstoffen hebben wij weliswaar zelf, maar in vele gevallen niet in voldoende hoeveelheden. Nederland moet dus, wil iedereen krijgen, wat hij nodig heeft, heel veel invoeren en het is duidelijk dat dat geld kost. Dat geld moeten wij weer verdienen met de producten die wij uitvoeren, om zodoende onze schuld aan het buitenland te kunnen betalen.

Sinds begin 1956 blijven wij nu meer in het buitenland gekocht te hebben in wij naar het buitenland hebben uitgevoerd of met geleverde diensten (b.v. vrachtovervoer) aan het buitenland hebben verdiend. Anders gezegd: wij geven momenteel meer geld uit dan wij ontvangen en dat is altijd fout. Nu was er, toen deze te grote uitgave bleek, een soort spaarpot (devisenreserve), waaruit wij nog wel even de te grote uitgaven konden dekken, maar in snel tempo dreigt deze spaarpot nu leeg te raken en dat is een aanwijzing dat wij goed op onze hoede moeten zijn.

Het probleem bestedingsbeperking in het gezin.

Het bovenstaande, dat voor heel Nederland geldt en dat, zoals u zult begrijpen, veel ingewikkelder is dan wij het hier kortweg hebben geschetst, willen wij aan de hand van het huishoudboekje van een willekeurig gezin duidelijker maken.

Manlijk brengt aan het eind van de week zijn loonzakje mee naar huis en daarin blijkt f 75.— te zitten. Als wij even gemakshalve aannemen dat er één week f 75.— in dat gezin binnenkomt, dan zullen allereerst apart gelegd moeten worden de vaste uitgaven, zoals

licht, gas, huur e.d. en daarna kan de rest gebruikt worden voor levensmiddelen, kleding, genotmiddelen enz.

Bij een goed beheer in het gezin zal men, indien enigszins mogelijk, ook elke week wat trachten te sparen. Als er nu door het gezin al enige tijd wekelijks f 80.— wordt uitgegeven, terwijl er f 75.— inkomt, dan moet van het spaarbankboekje elke week f 5.— worden gehaald. Gaat men hiermee te lang door, dan dreigt het gevaar niet alleen op zich zelf al een bezwaar is — neen, en u kent deze voorbeelden allemaal, het wordt nog veel erger: men gaat geld lenen of wat eigenlijk hetzelfde is, op afbetaling kopen.

Hier nu heeft men het probleem van de bestedingsbeperking ten voeten uit geteld. In het hierboven genoemde gezin dreigen de zaken financieel vast te lopen en wij moeten ons dus afvragen: hoe komen ze hiervan?

Eenvoudig gesteld zijn hiervoor twee oplossingen:

1. proberen door harder of meer te werken ervoor te zorgen dat er wekelijks meer dan f 75.— in het gezin komt en dat zal in lang niet alle gevallen mogelijk zijn;
2. in het vervolg minder uitgeven, bepaalde dingen die niet dringend noodzakelijk zijn, maar die in het gezin toch wel prettig worden gevonden, voorlopig afschaffen of in kleinere hoeveelheden kopen.

Het zou te ver voeren hiervoor allerlei voorbeelden te noemen, maar in de meeste gezinnen weet men zelf wel waar de mogelijkheden liggen: men weet gelukkig „Vele kleintjes maken één grote“ in praktijk te brengen.

Hoe lossen wij de zaak in heel Nederland op?

Ook hier geldt dat er in grote lijnen

Nog geheimzinnig?

Wat er vrijdag 13 december (u is toch niet bijgelovig?) in ons personeelsgebouw is te belenen ziet er voortlopij nogal erg geheimzinnig uit. Maar dat trekt meestal wel, niet waar? Wij zijn allemaal van nature wel een thekette nieuwsgierig, vooral als iets ons wat onverklaarbaar tegemoet treedt.

Maar vrijdag a.s. kunnen we achter het geheim komen! Dan geeft ons ensamble-Koopman de onthulling op het toneel, als het daar zal opvoeren het stuk „Over twaalf dagen om middernacht“.

Er zijn enige voortekenen, dat de toeloop die avond wel eens groot kan worden. Begrijpelijk: wie wilt daar niet bij zijn? En we weten uit ervaring, dat wij goed spel krijgen. Weest u er dus als de kippien bij om een kaart te krijgen. Dat kan woensdag 11 december in de beide pauzes in de kantine.

Tot ziens dan over zes dagen om 8 uur 's avonds, precies op tijd, om te zien wat er te doen is „Over twaalf dagen om middernacht“.

twee oplossingen zijn, al ligt het probleem hier veel ingewikkelder.

1. Nederland, dus iedere Nederlander maakt meer en verliest meer diensten, zodat wij meer aan het buitenland kunnen leveren.

2. Iedere Nederlander, maar ook de regering, de bedrijven, de gemeenten, de provincien enz. geven minder geld uit dan zij tot nu toe gewend waren en zij beperken hun bestedingen tot het dringend noodzakelijke.

Uit allerlei reacties blijkt dat men uit deze twee oplossingen een keuze wil maken en dat lijkt ons verkeerd. Wij zouden hier willen zeggen: wij kunnen het ene doen, maar behoeven daarom het andere niet te laten. Als dus iedereen wat minder uitgeeft en wij daarnaast kans zien om meer goederen te maken en diensten te verlenen, die wij aan het buitenland kunnen verkopen, dan snijdt het mes aan twee kanten en zijn wij weer gauw waar wij wezen willen.

Eerder hebben wij gesteld: er moet meer geproduceerd worden en er moeten meer diensten worden verleend. Dit hoeft niet altijd te betekenen dat elke Nederlander harder moet werken. De Nederlander staat over het algemeen (Vervolg pag. 4 kolom 1)

TELEVISIELABORATORIUM

UIT DE VDH-KEUKEN

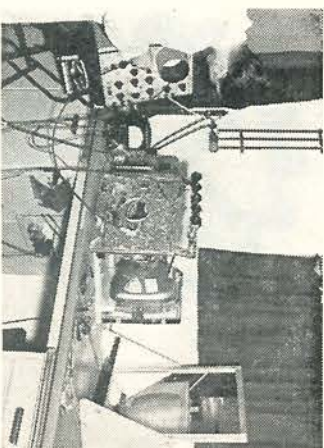
DOOR
IR G. FRANKEN

Het is doodstil op de Maanweg. De klink aan de voorgevel van het hoofdgebouw van Van der Heem N.V. wijst een meer dan middernachtelijk uur aan. De nachtpoortier zit rustig in zijn loge.

In het nachtelijk duister voor hem doemen plotseling de koplampen van een auto op. Tot verbazing van de portier stopt de auto voor de hoofdingang. Er klimmen enige heren uit, die hem verzoeken de deuren van de Expeditie te willen openen. Even denkt hij dat men hem in de maling nemen wil, maar

blijkbaar hebben de mannen uit de auto zo'n betrouwbaar gezicht, dat hij ten slotte aan hun verzoek voldoet. Dan worden vlug enkele TV-apparaten en meetinstrumenten uit de wagen gelid en in de expeditiehoeds gedragen. Na een korte greep klimmen de mannen later in de auto en enkele ogenblikken later is deze alweer in het nachtelijk duister van de Maanweg verdwenen, nagestard door de nog niet geheel van zijn verbazing bekomen nachtpoortier.

De goede man treft echter geheel geen blaam, want hij kan onmogelijk weten dat bovenstaand tafereel het einde van de voorlaatste etappe in de ontwikkelingsgang van een nieuw ERRRES televisieoestel is geweest.

een nieuwgeborene van vlees en bloed, die zoveel mogelijk wordt gekoesterd, aan de tand gevoeld. Eerst wordt nauwkeurig nagegaan of het apparaat electrisch en mechanisch aan de gestelde eisen voldoet, dan worden door de modelbouwafdeling enkele exemplaren nagemaakt. Dit dient zowel om na te gaan of het model goed reproduceerbaar is (ook op het TV-laboratorium geldt de leuze, dat één zwaluw nog geen zomer maakt) als om de beschikking te hebben over meer dan één prototype. Hierop worden dan alle mogelijke en vaak ook onmogelijke proeven losgelaten (valproeven, warmte- en vochtproeven ed.). Verder worden de apparaten niet alleen in het laboratorium, maar ook in de praktijk grondig beproefd.

Zoals u wellicht bekend is, hebben TV-zenders in tegenstelling tot radiozenders vanwege de gebruikte zeer korte golven maar een beperkte werkingssfeer. Dit betekent dat, net zoals in het gezegde van Mohammed en de berg, de te beproeven ontvangers in de buurt van de zenders moeten worden gebracht. Dus kunt u mensen van het TV-laboratorium zowel in Groningen als in Maasticht, Utrecht, Brussel of Arlon aantreffen tijdens deze zogenaamde fieldtests. En u hebt dan nu misschien ook al wel begrepen dat het materieel aan het begin van dit verhaal de huiskomst van zo'n „expeditie” is geweest.

Met alle gegevens, verzameld uit de proefnemingen van de voorgaande etappe, gaan we nu het laatste gedeelte van de weg op: de zevende etappe, ofwel het finaliseren van het ontwerp. Dit brengt helaas meestal weer de nodige wijzigingen met zich mee. Ten slotte is het apparaat dan zo ver, dat het door de afdeling Werkvoorbereiding fabricagerijp gemaakt en dan uiteindelijk door de Montage in serie geproduceerd kan worden.

Dit was dus in het kort de weg van „idee tot werkelijkheid” voor een nieuw TV-apparaat. Om dit maandenlang durende proces met succes te kunnen verwezenlijken is de instelling nodig van „alleen het beste is goed genoeg”. Dit doel te bereiken is juist zo moeilijk omdat alles binnen een voorgeschreven tijd klaar moet zijn en legen een van te voren vastgestelde prijs moet kunnen worden gemaakt.

De „bewoners” van ons TV-laboratorium moeten van goeden huize zijn om in deze tijd van sterke groei van de televisie aan alle gestelde eisen te kunnen voldoen. Tot nu toe hebben we gelukkig over hun „afkoms” in dit opzicht niet te klagen.

De weg van „idee” tot „werkelijkheid” is bij een TV-ontvanger een lange en vaak moeilijke, waarbij voor een buitenstaander de route vaak langs vreemde oorden voert. Toch kunnen we deze lange en vaak grillige weg wel duidelijk in etappes indelen. Van elke etappe — er zijn er in totaal wel zeven — zal ik u een korte beschrijving geven.

De eerste etappe is het verzamelen van ideeën en gegevens, door wijzen heer Jan van der Heem zo karakteristiek geformuleerd als „de trek aan de sigaar”. Naast de „know how” van het eigen laboratorium en een grondige lite-

raturstudie staan ons nog vele andere bronnen ter beschikking. Om u er enkele te noemen: het bezoeken van vakcongressen en tentoonstellingen, laboratoria van bevriende organisaties, le-

veranciers van onderdelen etc. etc. De resultaten van de eerste etappe worden nu gekoppeld aan de wensen en verlangens van de commerciële afdelingen en hieruit worden in samenwerking met de T.C.A. de zogenaamde specificaties opgesteld.

Hierin worden de eisen vastgelegd, waaraan het toekomstige apparaat zowel in technisch als in akoestisch en esthetisch opzicht zal moeten voldoen; deze werkzaamheden worden dus in de tweede etappe verricht. Zijn we eenmaal zover, dan splitst de weg zich in tweeën: de derde en vierde etappe. De afdeling vormgeving en het Constructiebureau ontwerpen samen de kast en het mechanische gedeelte van het apparaat (chassis, beeldbuisbevestiging enz.). Dit is de derde etappe. Het TV-laboratorium ontwikkelt electrische schakelingen van gedeelten van het apparaat (kanaalkleizer, detectors, afbuigschakelingen, versterkers enz.). Zijn deze delen ieder voor zich ontwikkeld en voldoen ze aan de gestelde

Slet fatale belletje

Gemiddeld zes maal per dag belt men in ons land ergens aan om het bericht te brengen, dat iemand, die daar woont, door een verkeersongeval is omgekomen. Gemiddeld dus om de 2 a 3 uur orondag tikt de verkeerslood met zijn knokkegige vuist op de deur, omdat hij iemand voor goed heeft weggerukt.

Wat doen we daartegen? Als we er niets aan doen, zal het elke jaar erger worden. Want het verkeer neemt toe, de verkeersruimte blijft gelijk, het aantal mensen neemt toe. En wat blijkt: baar ook geluk blijft is de mentaliteit van het gros der mensen in dat verkeer.

De één verwenst de ander, omdat hij zijn weg kruist of omdat hij dat storend doet. Ieder eist ruimte voor zich zelf en vindt dat de ander plaats moet maken. Verlen achten zich zo handig en rap, dat ze nog net ergens voorlangs of tussendoor kunnen glippen. Dat doen ze allen, in de auto, op de motor of bromfiets, per rijtuelt of te voet. Elke dag vindt men weer de blijven van deze dazze en gevaarlijke mentaliteit. En daarom verpen ze dagelijks gemiddeld zes maal de dood zijn prool toe, om van de nog niet doddelijke ongevallen maar te zwijgen.....

Ja maar, er zijn toch verkeersregels! Inderdaad. Hoe leest men die echter. Meestal geschiedt dat zo, dat ieder die regels eenzijdig bekijkt naar de wijze, waarop hij zelf de straat op komt: per auto, fiets, motor, brommer of te voet. In de situatie en rechten van de ander denken velen zich maar ruchtig en onvoldoende in. En als men steekproeven naar de kennis van de verkeersregels instelt is 't resultaat vaak ontstellend mager. Dus betet de regels leren? Ja zeker, maar dan op de goede manier. Dat wil zeggen, dat de lessen zodanig zijn, dat ze ieder steeds weer noodzakken, aan de anderen en hun situatie te denken. Die lessen moeten geleidelijk — liefst in wat vlot tempo! — de mentaliteit ten goede beïnvloeden. Daar vaart ook ons bedrijfsleven wel bij. Weet u wel, dat een verontrustend groot deel van de ongevallen onder het personeel niet in de fabriek, maar maar of van de zaak onderweg gebeuren?

Er komen dan vele verledingen, die produktie en geld kosten. Er komt leed bij mensen en gezinnen, zes maal per dag in ons land onherstelbaar leed. Niemand achtte zich te goed om zich zelf, kon wel eens een enorme vergissing maken. En dat is altijd bescheiden: in zaken als deze, over de verkeersregels, misschien soms gevaarlijk.

Scheurer.

STANDAARDRIEFWEDSTRIJD 1957

Mej. W. M. Vos legt beslag op de eerste prijs

In de overvolle vergaderkamer werden zaterdag j.l. de prijzen aan de winnaars van de onlangs gehouden onderlinge typewedstrijd uitgereikt. De voelbare spanning onder de deelnemers bereikte zijn hoogtepunt toen de heer G. van Vliet op prettige wijze de winnaars bekend maakte.

Wat ons als resultaat van deze wedstrijd wel het meest is opgevallen is het feit, dat de Utrechtse deelnemers zulke bijzondere prestaties hebben geleverd. Niet minder dan vijf van de acht Utrechtse mochten een prijs in ontvangst nemen, terwijl in één der groepen de eerste drie plaatsen door het Sticht werden bezet. Alle huide ook aan één der Utrechtse dames die, vorig jaar nog uitkomend in groep E, nu trofee-houdster in groep C werd.

Een opmerkelijke prestatie leverde mej. W. M. Vos, afdeling Public Relations, die zowel de eerste prijs in klas-

OVERZICHT „WEDSTRIJD STANDAARDRIEF” van 13—15 november 1957.

Volg. nr.	Afd.	Naam, voorletters	Bruto tijd	aantal fouten	Netto tijd	1e prijs
1. 9180	GROEP A.	Vos, W. M.	4:52	1	4:72	1e prijs
2. 3880	GROEP B.	Frankenhuyzen, E. A. van	4:36	11	6:56	2e prijs
1. 3690	GROEP C.	Vassen-Kunkler, C.	5:23	9	7:03	2e prijs
1. Utrecht	GROEP D.	Hondeveld-Iseger, L. J.	5:10	3	5:70	1e prijs
2. Utrecht		Soebsbergen, M. A.	5:35	6	5:55	2e prijs
3. Utrecht		Dirksen, L. M.	5:38	3	6:55	3e prijs
4. 8100		Berg, C. A.	5:56	4	6:75	
5. 1525		Melis, B.	6:15	7	7:36	
6. 2000		Fehrmann, A. M.	6:15	10	8:15	
7. Verkor		Kuiper, H. H.	5:57	11	8:17	
8. 3300		Doelman, A.	5:57	12	8:37	
1. 2521	GROEP E.	Spies, L. C.	5:23	14	8:02	1e prijs
2. 3300		Leunicher, J.	7:04	9	8:24	2e prijs
3. 8600		Arend, M. J. van den	6:56	11	8:26	3e prijs
4. 1500		Neeft, C. M. de	6:55	15	9:55	
1. 9550	GROEP F.	Kleef, J. J. A. van	7:40	6	8:60	1e prijs
2. 3380		Thiel-Berghuis, C. M. van	7:10	8	8:70	2e prijs
3. 1506		Olivier-Neuteboom, M. W. E.	6:80	13	9:40	3e prijs
4. 3300		Zoetewijl, B.	7:28	12	9:68	
5. 9100		Hout, W. A. in 't	7:10	19	10:90	
6. 1525		Scherffel, O. E.	6:35	21	11:15	
7. 2111		Ras, H. C.	7:50	19	11:60	
1. 8600	GROEP G.	Petri, M. M. L.	7:55	3	8:25	1e prijs
2. 7000		Kraan, E. S. M. v. d.	6:71	8	8:31	2e prijs
3. Utrecht		Meer, M. E. B. v. d.	7:55	15	10:55	3e prijs
4. Utrecht		Mulder, G. H.	8:50	10	10:50	
5. Utrecht		Doppert, H. S.	7:10	21	11:30	
6. Verkor		Hilten, M. van	9:16	13	11:76	
7. Utrecht		Krom-Timmermans, H. J.	8:11	31	14:31	
8. 7100		Fronek, W.	8:35	40	16:35	
9. Verkor		Soest, L. W. van	7:38	40	—	
1. 3360	GROEP H.	Pias, G. van der	8:65	8	10:25	1e prijs
2. 1306		Korbeegen, P. S.	8:05	17	11:45	2e prijs
3. 3300		Wijngeanden, H. van	9:15	12	11:55	3e prijs
4. Utrecht		Zijl, K. van	10:20	9	12:10	
5. 3360		Arnoldus, G. Ph.	9:18	15	12:18	
6. 2870		Kotterlander, E.	10:28	12	12:68	
7. 1100		Lodder, J. P.	8:50	23	13:10	
8. 3300		Hout, J. W. in 't	8:30	28	14:10	
9. 1514		Bree, J. C. de	8:45	36	15:65	
10. 2111		Hessing, T.	9:30	36	16:50	
11. 3300		Hoop, E. ten	7:55	—	—	
12. 1526		Hydra, C. H.	9:72	—	—	
13. 3360		Geurse, J. C.	9:72	—	—	
14. 3360		Bonten-Geurse, M. A. L.	13:23	—	—	
1. Utrecht		Wit, H. N. de	10:08	6	11:28	1e prijs
2. Utrecht		Schaap, J.	9:47	20	13:47	2e prijs
3. 9550		Slingeland, H. van	11:08	28	16:68	3e prijs
4. 1506		Kloos, C.	9:75	—	—	
5. 3360		Bogaert, K. van der	9:80	—	—	
6. 3380		Poortier, M.	14:30	—	—	

1) woorden, zinnen vergeeten of soortgelijke fouten gemaakt.